

PŘÍLOHA Č. 1 – PRAVIDLA DOMU NA PŮL CESTY O.S. DOM

Dodržování pravidel je základním předpokladem nejen pro využívání služeb domu na půl cesty, ale také pro získávání potřebných dovedností důležitých pro osobní růst a samostatný život.

Základní neporušitelná pravidla

Abychom lépe porozuměli podmínkám a limitům, které dům na půl cesty svým klientům dává, představíme si ve zkratce jeho aktuální pravidla. Lidé, kteří žijí v DPC nesmí přinášet do budovy nebo prostor žádný alkohol ani drogy. Do DPC nemohou být přijati lidé akutně závislí na alkoholu a drogách. Život a řešení problémů v DPC probíhá vždy nenásilnou a zákonnou cestou. Jakékoli porušování zákonů nebo násilí zde není tolerováno. Nulovou toleranci má v DPC fyzické násilí. Ať už se jedná o napadení někoho, řešení konfliktu rvačkou, nebo jakékoli tělesné násilí, i násilí vůči budově nebo vybavení. Stejný postoj zastává DPC také vůči psychickému násilí. To může mít například tyto formy: křik, vyhrožování, šikana, hrozba násilí, využívání druhých, ústní hrubost a vulgarity, vydírání, obviňování, pomluvy ostatních klientů nebo pracovníků. Pravidla neakceptují krádeže bez ohledu na hodnotu věci nebo užívání věcí, které patří druhým, bez dovolení. To samé se vztahuje i na protiprávní jednání nebo jakoukoliv trestnou činnost. Porušení nebo porušování je důvodem k okamžitému ukončení pobytu v DPC.

Aktivní přístup a spolupráce

Dalším velmi důležitým prvkem pravidel je bod upravující aktivitu a spolupráci na zlepšení své situace a budování perspektivy. Aktivitou je myšleno každodenní plnění svých povinností. Mezi ty patří pravidelná docházka do legálního zaměstnání, nebo pravidelná poctivá docházka do školy nebo jiného vzdělávání. V případě absence těchto dvou aktivit, tzn., když klient nestuduje, nebo nemá, či ztratil zaměstnání, přechází na něj povinnost denně docházet do pracovně rehabilitačního programu JOB. Spolupráce zahrnuje kromě dodržování pravidel spolupráce s osobním průvodcem i formulaci osobních cílů pobytu a pozitivní postoj k domu na půl cesty

Finance

V pravidlech jsou zahrnuty také podmínky placení nájemného a jeho výše Příspěvek na pobyt v DPC činí 1500 Kč za měsíc. V tomto příspěvku jsou zahrnuty všechny základní výdaje týkající se bydlení (nájem + energie) . Každý klient, i ten nově příchozí platí za ubytování předem. V případě, že opustí DPC nebo je odejit, poměrná část je mu vyúčtována a vrácena. Pokud přichází klient zcela v nouzi a bez prostředků, dochází do JOB programu, kde dostává na základě vykonané práce VOUCHER na bydlení v DPC. V případě jistoty, že peníze, na které má klient nárok přijdou, žije v DPC na dluh, který je splatný v okamžiku, kdy klient má k dispozici první finanční prostředky v jakékoli výši.

Délka pobytu

Základní doba bydlení DPC je 12 v případě prodloužení až 18 měsíců. V průběhu spolupráce s osobním průvodcem jsou stanoveny termíny rozhovorů, které se zaměřují na vyhodnocení dosavadní spolupráce, dosažené úspěchy či neúspěchy a stanovení dalších cílů. Obvyklé termíny rozhovorů jsou po 3, 6, 9 měsíci pobytu. Podle potřeby a okolností může být délka pobytu dohodnuta na kratší dobu. Klient může požádat o prodloužení pobytu na dobu delší než 1 rok: Žádost může být ústní nebo a musí obsahovat zdůvodnění. V žádosti prezentuje důvody, které má pro další pobyt v DPC. Na poradě týmu DPC se klientovu žádost vyhodnotí a klient je o klienta nejpozději do 7 dnů. Mezi hlavní důvody patří: dokončení řádného studia, znevýhodnění klienta (zdravotní, psychologické), možnost dalšího rozvoje ve spolupráci s Domem.

Zaměstnání

Podle pravidel DPC je každodenní program nutnou podmínkou bydlení. Pokud uchazeč nemá vlastní program tzn. nechodí pravidelně denně do školy či nepracuje v pracovním poměru na základě pracovní smlouvy, má 5 pracovních dní volna na nalezení práce. V případě, že se mu nepodaří najít během této doby pracovní místo, klient požádá o spolupráci pracovní sociálně rehabilitační program JOB. Sem je povinen denně docházet a plnit pracovní povinnosti vyplývající ze spolupráce s programem.

DPC si vyhrazuje právo na kontrolu plnění pravidla docházky do školy nebo do zaměstnání. Práce, která je uznána jako každodenní program musí být, jak už bylo zmíněno, ošetřena platnou pracovní smlouvou. Pracovní doba v ní by měla být pravidelná, nejlépe každodenní.

Vzdělávání

Vzdělávání a profesní příprava je podporována. Podmínkou uznání je denní studium a pravidelná pečlivá docházka do školy. DPC nepřipouští neodůvodněné absence, opakované pozdní příchody, simulaci nemocí.

Job program

Pokud klient není zaměstnán, plní pravidlo aktivity docházkou do DOMJOB programu, kde se zapojuje do různých forem zaměstnání: pracovní terapie, tréninkové, nebo přechodné zaměstnání.

Pracovní neschopnost nebo omluvená absence ve škole

Klienti mohou být omluveni z každodenní aktivity pouze na základě řádné neschopenky, vystavené lékařem. Pokud je klient práce neschopný, dodržuje režim nemocného a neodchází z DPC až do doby, kdy je uschopněn a plní svoje běžné povinnosti. Při pracovní neschopnosti dlí klient ve svém bytě a dodržuje běžný režim práce neschopného.

Konzultace a skupinové aktivity

S osobním průvodcem jsou povinné minimálně jednou týdně. Průvodce s klientem dohodne den a čas konzultace, jeho dodržení je pro klienta závazné.

Konzultace a společná setkání

Obě tyto aktivity jsou povinné a konají se jednou týdně. Setkání je schůzka, všech klientů DPC, kterou veden jeden z odborných pracovníků. Tato skupinová aktivita má informativní charakter a většinou reaguje na aktuální dění na DPC. Čas setkání je pevně stanoven. Konzultace je individuální schůzka s osobním průvodcem v předem stanovený čas

Návraty do DPC

Pro plnoleté klienty je závazná hodina návratu na DPC do 23,00 mimo pátek a sobotu, v tyto dny není doba návratu určena. Pro nezletilé klienty je povinný návrat do 22,00 každý den.

Forma bydlení

Klient bydlí ve vlastní malé bytové jednotce. V prostorách vlastního bytu je povoleno kouření. Platí zde však přísný zákaz požívání alkoholu a drog. Při nastěhování ztvdí klient

podpisem převzetí vybavení bytu (lednička, rychlovarná konvice, základní nádobí) a vlastního klíče. Při ztrátě nebo poškození DPC vymáhá náhradu. O svůj byt pečuje sám klient, zodpovídá za pořádek, hygienu a svoje věci. V době své nepřítomnosti si byt ve vlastním zájmu zamyká. Průvodce má právo kontrolovat a vyžadovat čistotu a pořádek v bytě. Klienti nemohou vy bytech chovat žádná zvířata. Po vystěhování je klient povinen pokoj uklidit a předat průvodci, jeho věci se v DPC skladují nejvýše 1 týden po odchodu.

Stravování

Klienti ti DPC se stravují samostatně a na vlastní účet. Pro jednoduché stravování mají k dispozici minikuchyňku na svém pokoji. Pro teplou kuchyni využívají společnou kuchyň. Klienti mohou užívat kuchyň k přípravě jídla nebo nápojů. Po ukončení vaření jídla své nádobí umyjí a uklidí do svého pokoje. Nádobí, které zůstane neumyté či neuklizené v kuchyni bude zabaveno.

Možnost využívání pračky a prádelny

V DPC je klientům k dispozici pračka s prádelnou, kde mají možnost si prádlo vyprat pověsit a usušit. Používá se dle týdenního poradníku, který se vytvoří na pravidelném Setkání. Prádelna je zamčená, otevírá ji vždy průvodce ve službě.

Tělocvična

Uživatelé služby mají k dispozici také tělocvičnu umístěnou v podkroví DPC. Tu mohou využívat každý den mimo předem ohlášený program (jako je seminář nebo jiná akce průvodců) Tělocvična je přístupná pouze do 23:00

Chodby, soc.zařízení a dvorek

V těchto společných prostorách jsou klienti povinni udržovat klid a čistotu. Kuřáci jsou povinni vyhazovat filtry do popelníků. Pokuta - filtr nalezený na dvorku znamená automatické navýšení nájmu všem kuřákům o 100,- Kč.

Vchod

Východ z budovy (dveře zevnitř) jsou otevřené, zamyká se na noc a to mezi 23 - 5 hodinou. V této době otevírá klientům průvodce. Vchod do prostor, dveře zvenku, jsou zavřené, otevírá průvodce nebo je klientům k dispozici elektronický kód.

Návštěvy

Běžná návštěvní doba v DPC je 11,00 – 19.30, a to pouze na pokoji klienta, nejvýše 3 osoby. Každý návštěvník přijde nejprve za pracovníkem ve službě a je zaveden do seznamu návštěv, odchod oznámí také službě. DPC může odmítnout návštěvy člověku, který svým životním stylem ohrožuje uživatele DOMU (drogy, trestná činnost, agrese) nebo bývalého klienta, který porušil pravidla DPC.

Domovní klid

V prostorách DOMU není dovoleno dělat nadměrný hluk v jakékoliv podobě (hlasitá televize, rádio, magnetofon, křik). Od 23 hodin je noční klid po celém domě.

Telefonování a internet

Z DPC je možný pouze v případě hovorů ohledně práce, školy a řešení rodinných záležitostí. Ostatní hovory lze uskutečnit z blízké telefonní budky nebo vlastního mobilního telefonu.

PŘÍLOHA Č. 2 - ROZHOVOR S RESPONDENTEM KRISTIÁNEM, 21.5 2012

1. P : Tak já jsem se chtěl vlastně zeptat , jak trávíš svůj volnej čas?
2. K:Já , jo, no, neříkám, že bych jako , jakoby, že bych byl furt s kamarádka, to ne, ale jakoby, vyjdu si někdy, já spíš v létě, než v zimě a jakoby volnej čas spíš jsem doma. Jestli si , já nevím , tady mám třeba čínky , jako posiluju , ale jako jestli bych šel zase někam třeba běhat , nebo hrát basket, nebo si dělat nějaký sport , tak to nedělám.
3. P: Hmm, Ty jsi říkal vyjít si s kamarádka, co to znamená ?
4. K : No já nevím, tak třeba jít někam ven , jít já nevím prostě do kina , nebo tak.Prostě se pobavit , nebo tak . Prostě jít třeba k někomu do bytu pobavit se .
5. P: A taky si zmínil něco o tom létě .
6. K : No že jako spíš v létě , v zimě nikdo ven nechodí , že jo .Spíš jsem teda radši s kamarádama když je léto , než když je zima.
7. P Hm, takže je to hodně o nějakých venkovních aktivitách?
8. K: No řek bych asi že spíš venkovních aktivitách, jakoby.
9. P: A co je to teda za aktivity ?
10. K: No, to je někdy třeba kámoš vezme míč,někdy jdeme prostě na hřiště , zahrajeme si někdy třeba basket , nebo fotbal , ale to je jak kdy . Nebo si jenom sednem a povídáme si...
11. P: A můžu se zeptat , jak často tohle praktikuješ ?
12. K: No , já jakoby, dá se říct , že jakoby jednou za čtrnáct dní
13. P: Má to nějakou pravidelnost ?
14. K:Pravidelnost né , spíš náhodně jako že ,že třeba někdo přijde, nebo někdo zavolá ..
15. P: Chtěl jsem se zeptat, máš nějaký koníčky , nebo nějaký zájmy ?Nebo něco, co tě zajímá ?
16. K: No , mě zajímá, mě zajímá architektura , takže jako když je nějaká výstava architektury, tak se jdu prostě podívat, nebo se podívám na netu na nějaký obrázky , ale že bych se tomu zas úplně věnoval to se říct nedá . Ale zajímá mě to ...
17. P: A kdy tě začala zajímat architektura ?
18. K: No, když jsem nastoupil v prváku jakoby, no do prváku a my jsme začali , začali jsme mít jakoby předmět architektura , fakt mě to strašně zajímalo
19. P: A ty jseš na jaký škole ?
20. K: Na Jarově a je to jakoby stavební a zahradnická
21. P: A co tě na tý architektuře zajímá ?
22. K: Mě třeba láká prostě . My třeba teď máme soutěž ve škole o architektuře a paň učitelka si z naší třídy vybrala jenom mě a kámoše na to. A my jako máme udělat jakoby škola snů. Jakoby vymyslet , každému dá svůj návrh a tak
23. P: jako nějaký model vytvořit ?
24. K: No né přímo model , jenom nakreslit a tak. No a právě jak mám tu nohu takže.. No jako měli jsme to vytvářet tenhle ten tejdén nebo minulej, ale k tomu jsme se nedostali , nebo alespoň já .
25. P: Architektura a co ještě tě zajímá ?
26. K:No i basket mě zajímá , basketbal
27. P: Jak tě zajímá , sleduješ ho v televizi nebo jak?
28. K: No jako Nova sport nemám takže jako , ale nikdy i na čtyřce dávaj basket , takže si to zapnu .
29. P: Zkusil bys mě popsat , jak vypadá tvůj všední den
30. K: Všední den?
31. P:No co třeba děláš , když přijdeš ze školy.
32. K: Když přijmu ze školy sem, tak je to , zapnu si televizi. Udělám si asi nějaký úkoly , jestli jsou , ale to je málo .Jdu se podívat na internet na počítač . No a nikdy si třeba vyjdu , jak kdy . Když si to třeba , ja nevím , když přijdu brzo ze školy , tak jakoby jdu ven , ale jakoby když přijdu v pět hodin, tak už ven jakože nejdu . No a dá se říct, že když ten den jako

pokračuje , když si zapnu televizi , udělám si svačinu , najim se nebo tak , tak už je to prostě jako že ležení . Jako že bych , prostě nejsem takovej jako že bych pak vyloženě třeba pak na něčem byl závislej , to zas nejsem , prostě normální den. S nikym tady pokecám , jdu si vařit , nebo jak kdy .

33. P: Ty jsi říkal že jdeš ven, s jakym záměrem teda jdeš ven?
34. K : No... no , já třeba chodim jako navštěvovat v dětskym domově , tak tam třeba chodim často, takže záměr asi do dětskýho domova prostě asi, se mi tam jako že líbí asi , prostě tam znám lidi takže.... Já nevim jako.
35. P: A tam chodíš i ve všední den?
36. K: Jo ve všední den
37. P: Ale tys byl v Klokánku
38. K: No v Klokánku tady v Ďáblících
39. P: Aha , a co tam děláte třeba ?
40. K: Pokecáme, teta mi udělá třeba kafe, ale zase kámoš třeba říká vždycky na mě , on posiluje a vždycky ty jo Kristiane , kdy půjdeš se mnou do posilovny . Protože já jako byl jsem , ale jako že bych byl von chodí furt . Vždycky von Karle, začni chodit taky , takže ... Kámoš mi třeba říká , jde se v pátek do klubu , tak jako nikdy jdu do klubu v pátek , ale jako vim. Jako jdu s nima , ale nejsem s nima zas tak často. No jestli jdu do toho Klokánku...já nevim , asi starý časy , zopakovat .
41. P: Jak vypadá třeba víkend
42. K: Víkend, to jezdím domu k rodičům . No, to je.. já chci jakoby spíš doma pomoct, ale jakoby je tam brácha , takže jakoby s tím , on pracuje přímo tam jakoby tam v hospodě , takže tam sem jako né často , ale občas tam zajdu. Jako na vesnici moc kámošů nemám , jak jsem byl celej život jako už tady . Tam se lidi přistěhovali a vodstěhovali , jako znám je , ale jakoby že bych s nima jel někam na kole nebo tak , to vůbec.
43. P: Ty jezdíš pravidelně k rodičům
44. K: No pravidelně
45. P: Jak to vypadalo když jsi byl mladší ve tvym dětství , měl jsi nějaký koníčky ?
46. K: No .. možná vláčky. Když jsem byl malej , tak jsme měli jakoby vláčky a měli jsme i elektronickou takovou dráhu . Tak jakoby s tím jsem si hrál nejčastějc ,ale že by to byl koníček, to se říct nedá
47. Jako když jsem byl malej , já nevim no ..Koniček jsem asi žádněj neměl . Chtěl jsem dělat nějakěj sport, ale jakoby rodiče neměli peníze , a pak když už jsem byl větší , tak ten sport dělat .. to my přišlo už takový zbytečný třeba.
48. P: Hmm a proč ?
49. K: Já nevim, prostě jako že bych asi nebyl tak dokonalej v tom sportu , nebo že bych tak nevyňikal, nebo já nevim . Třeba když jsem byl malej , tak jsem hrál jakoby za naší vesnici fotbal. No jenže to jsme museli na tréninky chodit, chodili jsme v sobotu a v pondělí , asi tři dny prostě jakoby v tejdnu a v neděli jsme vždycky hráli zápas . Jenže já jak jsem byl v dětskym domově , takže to nešlo , no.
50. Dětskej domov , tam jaoko peníze měli na nějakěj sport, ale jako to judo mě teda fakt zrovna nebavilo .
51. P: To jste si neměli možnost vybrat?
52. K: Měli jsme si možnost vybrat, ale to byly sporty jako spíš bojový nebo tanec třeba. Já nevim třeba kdybych nějakěj fotbal , nebo basketbal si zahrát , to tam jako nebylo jako by , aby to nabízeli zadarmo.
53. P. Ty jsi říkal , že si hrál fotbal za vesnici , kde jste bydleli . Jak si vlastně natrefil na ten fotbal , nebo kdo tě k němu přivedl ?
54. K: No tam hrál brácha a jakoby kámoš . Ale spíš mě donutil strejda, no von to není strejda, von je to trenér . Von takhle šel po vesnici a ptal se mě , jestli bych chtěl hrát fotbal . Já jsem říkal , jako proč né jakoby . On je takovej hodnej jakoby , ale na tom tréninku to byl zlej člověk ..(smích). Ale jakoby, já jsem hrál fotbal , ale spíš jsem byl na střídačce , než jsem hrál v poli.
55. P: A jak dlouho jsi ho hrál?

56. K: No , tak měsíc (smích) No právě proto , právě proto mě to nějak , já nevím , protože jak jsem byl v tom dětskym domově , jsem tam skoro vůbec nebyl právě. Jsem tam byl jak kdy , někdy jsem tam dojížděl , jako tady vod sud' , takže... to bylo takový
57. P: Ty jsi byl v dětskym domově a občas jsi dojížděl domu a na zápasy
58. K: No přesně
59. P: Vnímáš rozdíl jak to bylo s tvym volny časem když jsi byl doma v rodině , pak v Klokánku a jak to je teď tady ? V čem je to jiný
60. K: No , jiný to není , já nevím , já jsem jakoby rád sám , mně to nevadí , třeba nějaký lidi jsou rádi , když jsou to , ale já jsem jakoby , mně nevadí když jsem sám .Takže já třeba já když to vezmu , já když jsem sem šel , tak jsem byl úplně šťastnej, ale jakoby když jsem byl malej . já nevím jako byl jsem furt s kamarádama a to byli samý jako že kámoš já nevím třeba dělal průsery , já jsem to nechtěl , nebo kámoši všichni já nevím třeba kouřej a jako Karle proč nekouříš , že jo to.. Pak jako že trhám partu a
61. že se s nimma nekamarádím kvůli tomu , že nekouřim , nehulim a taK.
62. P:A to je ten důvod proč chceš bejt sám ?
63. K: Asi... dá se říct že jo
64. P: Takže jestli tomu dobře rozumín , tak jseš sám , protože nechceš bejt někym negativně ovlivňovanej?
65. K: No , jo , jo ,
66. P:Jako že nechceš bejt do ničeho nuceném , co ty nechceš ?
67. K: Jo přesně
68. P:No a když jseš sám , co nejradši děláš
69. K : Když jsem sám tak nejradši posiluju , no aněkdy se učim , ale sai nejradši posiluju
70. P: A posiluješ kvůli postavě , nebo že tě bolejí záda
71. K : Né kvůli postavě , abych měl prostě fyzickou .
72. P: Je něco co tě limituje ve tvym volnym čase , že bys si řek, kdyby tohle bylo nějak jinak , já bych ten volnej čas trávil nějak líp ... nebo jinak.
73. K:No , třeba... Vono je to trochu hlavně i o penězích bych řek. Prostě lidi když maj peníze , tak si můžou něco dovolit , koupit si něco , nebo já nevím , já třeba , já bych třeba do tý posilovny klidně chodil , no ale nejsou peníze . A pak zase kdybych chodil furt na brigády .. tak , jako mám brigádu, ale to je právě zase to v těch rodinnou , tam jakoby ve stavebnictví dělám . No a tady v Praze se moc brigáda jako, jako najde se, ale já třeba nechci dělat v tom Mc' Donaldu , mně přijde.
74. P: Jasně , takže ty máš brigádu tam na tý vesnici u rodičů ?
75. K: No
76. P:Přes víkendy ?
77. K: No jako né furt přes víkendy , ale jo mám.
78. P: A to je ve stavebnictví , takže třeba pomáháš někde na stavbě?
79. K: No , přesně
80. P: No, a tady si teda dělal v Mc'Donaldu ?
81. K: No, tady sem nedělal, ale každej mi říká jako že, kámoš mi říkal , hele sháníme někýho pracovníka jakoby von dělá v tom Mc'Donaldu , jestli nechceš jít. Jako vono třeba sedm pětka je dobrý na hodinu i když mám ten volnej čas , kterej trávím tady a třeba nic nedělám , ale no , já bych tam nemoch bejt v tom Mc'Donaldu prostě .
82. P: A co ti na tom připadá tak hroznýho?
83. K: Nevím prostě , já mám rád to stavebnictví a prostě , já nejsem zas takovej, že i kdybych měl třeba , jako nikdy si uvařim no ale..Jako já si moc neuvařim, já nemám rád to vaření , takže v Mc'Donaldu , když tam děláš ty hambáče nebo tak ..Nevím , bych to asi děla nerad , nebo já nevím .
84. P: Dobře vraťme se k tomu , ty jsi zmínil , že kdybys měl peníze, tak bys do posilovny chodil
85. K: Mohl bych třeba , třeba jako když jsem s těma kámošema , voni máj peníze, teď jdou , koupěj si něco . Já si taky něco koupim , ale voni si koupějí toho víc , je to dražší , to mě prostě , já si připadám jako mezi nima jako nějaký chudák
86. P: No a jak to řešíš ?

87. K: No, řeším to , no jako neřeším to ani moc jako, prostě si řeknu . Prostě se teda teď, teď jsme třeba nevim ,my jsme jako kluci a holky že jo, prostě ty holky jsou radši , když jim ty kluci něco koupějí tý holce. Já nevim , já třeba to , jako měl bych na to peníze, ale zas bych neměl tolik , voni zas jí třeba koupějí cokoliv . Já třeba nejsem ...prostě nevim to je takový ..já nevim asi ty peníze to ovlivňuje a co ještě . Jsem prostě rád sám , nevim
88. P: A ty nemáš přítelkyni , jestli se teda můžu zeptat ?
89. K: Ne, nemám
90. P: A hledáš
91. K: No , nijak se o to nesnažim . Já si chci nejdřív udělat tu maturitu , že jo a nějaký zaměstnání . Jako neříkám , chci přítelkyni , ale takhle jo , když takhle žiju tak (irokej smích) Já nevim bych si připadal jak trouba .
92. P: Proč by sis připadal jako trouba
93. K: Tak já nevim , nějaký holky si řeknou ježiš, to je kluk z dětskýho domova, já nevim by viděla třeba kde žiju a stejně nemám moc peníze , stejně bych jí nikam nemohl pozvat nebo tak . Já třeba věřim tomu , že kdybych si našel nějakou holku , že bych s ní třeba vydržel , ale třeba rok bych s ní určitě nevydržel kvůli tomuhle podle mě.
94. P: Jako že by tě opustila z důvodu , že by se dozvěděla, že jsi z dětskýho domova ?
95. K: no třeba
96. P: Jakej by k tomu měla důvod ?
97. K: No, já nevim prostě, mně už třeba dětskej domov připadá jako směšný slovo
98. P: Směšný ?
99. K : No, já třeba ve škole , když jsem jako by byl poprvý v prváku , tak paň učitelka se zeptala před celou třídou , no kde je ten , kde je to dítě z Klokánku . No to bylo hned, no, celá třída se otočila na mě, ale jakoby, já nevim s tou holkou jestli by to bylo ...já nevim no , prostě by to asi , něco by to ovlivnilo , ale nevim přesně co .
100. P: A ty se teda hodně stydíš , za to že si z dětskýho domova
101. K: No , dá se říct , že jo
102. P: Tvý kamarádi to vědí
103. K : Jó voni to vědí , voni třeba vědí , že žiju tady v tom bytě , jako že vidí tu snahu, ale prostě když jsou jakoby kamarádi a každej jako žije se svou rodinou a tak , najdenou se maj bavit s klukem , kterej byl , jako neříkám , že by to nějak ovlivnilo , ale trochu
104. to tam ovlivní , podle mě něco.
105. P: A myslíš si že by ještě něco mohlo ovlivnit tvůj volnej čas , abys ho trávil více
106. Podle svých představ ?
107. K: No určitě by mohlo Já nevim , kdybych třeba chodil na ty brigády dejme tomu tak
108. bych měl třeba peníze a mohl bych jít třeba na něco do kina , na co chci že jo a né že
109. budu čekat až to bude já nevim v televizi , nebo řeknu kámošovi , ať mi to vypálí na
110. dvd .Kdybych moch jít na to do kina a kdybych hned potom řekl všem ve třídě , že
111. jsem byl tady na tom filmu , tak by se třeba hned zeptali vid', ty už si to viděl jo, to
112. je dobrý. Už by tam ten zájem byl zas trochu větší že jo. Nebo to samý třeba když , když někdo vytáhne , já nevim , z kapsy , já nevim I phone , tak prostě lidi se s nim kamarádějí , že jo .
113. Než když někdo vytáhne nějakou sračku tak .. si řeknou , to je asi nějakaj ...he, he
114. P: Máte to takhle ve škole ?
115. K: No, neříkám , že to takhle zas máme , ale něco to tam ovlivní , bych řekl. To je prostě , nevim no.
116. A ten čas , já nevim , já myslim že je to těma peňezma , bych si mohl dovolit víc,
117. třeba bych si mohl nějakaj kroužek zaplatit
118. P: Co by to bylo za kroužek ?
119. K: Já nevim třeba ... break dance , ale třeba teď už je na to pozdě že jo . To samý
120. třeba fotbal , to chce taky dělat vod malička , abych v tom byl dobrej , ale .. teď já
121. nevim , třeba nějakaj jestli tanec možná a nebo ten basket , ale to je už jen abych se
122. něčim zabavil , nebo nevim .
123. P: A ty se teda potřebuješ zabavit , nudíš se? Ty bys teda chtěl chodit na nějakaj
124. kroužek ?
- 125.

126. K: No asi jo, Podle mě jakoby teď , teď kdyby mi to někdo platil , tak už by mi to
127. přišlo jako teď už zbytečný, tady to s ničím začít
128. P: A proč si to myslíš ?
129. K: Já nevím , asi že bych v tom nebyl tak dobřej
130. P: A je potřeba když někdo něco dělá pro radost bejt v tom dobřej?
131. K:Já nevím , jestli bych to dělal pro radost, já bych to děla asi proto abych byl něčím
132. výmečnej, prostě jako když někdo něco umí , že jo . U nás ve třídě dejme tomu umí
133. někdo dobře hrát fotbal , tak při tělocviku , já nevím , je dobřej v tom, nebo tak .Nebo
134. někdo zpívá třeba dobře, tak by zase uměl dobře zpívat , třeba by ho ten život i
135. trochu bavil nebo tak , ale já nevím prostě . Prostě mě by to teď , kdybych začal
136. s nějakym sportem , tak jako bavil by mě , to určitě, ale k čemu , kdybych ničeho
nedosáhl.
137. P:Hmm, zajímavá myšlenka . Jestli tomu dobře rozumim , tak ti jde o to nějakým
138. způsobem vyniknout
139. K:No vyniknout. Třeba ve škole , my se třeba bavíme s klukama jako já s nima
140. vycházim , ale je třeba kámoš a kámoš a říkaj: Jdeš dneska večer na tu párty , nebo né
141. na párty, dneska máme sraz s klukama , tak jako jdeš tam ?To je jasný. Ale jakoby, já
142. bych možná šel i tak , ale nejsem jako, nebo já nevím , co bych tam dělal, protože
143. kámoš ten dělá rap jakoby, má videoklipy , je v tom prostě dobřej a ...je v tom dobřej
144. no,prostě , já nevím
145. P:Hmm
146. K: Prostě když v něčem vyniknete , tak je to lepší
147. P: A tvoji kamarádi všichni v něčem vynikají?
148. K: No všichni úplně né , ale taky tam všichni nejsou za nejoblíbenější že jo,
149. P: Tak že ty co vněčem vynikají , tak jsou nejoblíbenější
150. K: No, dá se říct , že jo
151. K: Hlavně je to třeba i vo tom že, třeba já nemám ty peníze že jo , ale třeba kámoš
152. přijde do třídy a řekne , no budu mít narozeniny , zvu vás na párty , že jo a teď všichni
153. maj peníze , tak tam jdou no a jako , já nevím , kdybych tam já šel že jo a neměl
154. prachy , tak (ha , ha , smích) nikoho prosit , ať mi koupí drink, tak mi to přijde takový
155. blbý že jo. A když tam nepudu na tu párty a voni třeba přijdou v pondělí , tak všichni
156. začnou mluvit vo tý párty, že jo a já jsem tam nebyl , protože .. to je všechno jenom o
157. penězích .
158. P: A kdybych se tě teďka zeptal v rychlosti.
159. K: No ,
160. P: Co máš nejradši
161. K: (smích) nevím nejradši .. já nevím
162. P: No to se musí rychle odpovědět (smích)
163. K: To se říct nedá takhle, nejradši , jako nejradši, nejradši mám asi televizi
164. P: na co nejradši koukáš?
165. K: Doktor House
166. P: Doktor House ? To je nějaká komedie ?
167. K: To je seriál . Jako je to i komedie . Von to je dobrý , protože je to dobrý .
168. P: Hmm . Mohlo by něco ještě ovlivnit tvůj volnej čas v rámci života tady v domě na
169. půl cesty?
170. K : Hmmm , nevím , a jestli jo , takasi by mi to bylo, nevím no asi jedno. No, asi
171. mít svou přítelkyni , holku, to by určitě ovlivnilo , no a jinak ... nevím
172. P: Byla tady nějaká konstalace lidí , kdy si tady trávil čas líp a jindy zase hůř ?
173. K: Jako tady ?
174. P: Ano , jestli ovlivní trávení volnýho času ta skupina
175. K: No , já bych řek , že ne, furt stejný ... Takhle jakoby mě to vůbec nevadí když jsem
176. sám . jako rád bych zabil ten čas, ale jakoby nevadí mi to , když jsem tady a nic
177. nedělám.
178. P: Jak by to bylo , aby to bylo ideální , jak bys teda ideálně ten čas trávil?
179. K:No s kámošem , že jo

180. P: A co byste dělali s kámošem ?
181. K: No nevím , by jsme dělali nějaký kraviny
182. P: Kraviny , jaký třeba kraviny ?
183. K: Né úplně kraviny , ale prostě , já nevím , v metru si udělat z někoho srandu , nebo
184. já nevím
185. P: V metru si udělat z někoho srandu ?
186. K : No neříkám , že to děláme často , ale ..
187. P: A co za srandu si děláte v metru z někoho ?
188. K : Tak jako , já si tu srandu nedělám , to dělá třeba kámoš , ale jakoby já se z toho
189. pobavím . Jako nemlátíme nikoho ,to jsou spíš jenom jako že , já nevím , to je prostě .
190. Já nevím to je třeba na bezdřáka , nebo nějaký starší lidi , nebo já nevím no...
191. P: A co jim říkáte , nebo jak se k nim chováte ?
192. K:No,třeba když jsme jeli jeden večer jakoby do klubu, no to si pamatuju , hlavně
193. jako třeba jako když jsou pod drogama, třeba teď jsme jeli do klubu , tak jsme měli
194. spicha na Letňanech . No a vytáhli trávu jako a zahulili a řekli na mě , já prostě
195. říkám , já nechci hoši , voni ty vole dělej . říkám , fakt nechci , pudu s váma do klubu
196. pobavim se , ale fakt hulit nebudu a voni to pak není žádná sranda . No už kvůli
197. tomu se začneme prostě hádat . No , pak v tom metru prostě.. Já nevím , jakoby říkaj
198. , já nevím třeba . Jako kámoš sedí chlapovi zády a teď najednou říká : Já nevím , jako
199. co to máš na sobě, prostě tak. Ale nenadáva mu , že by mu úplně chtěl nějak to , ale
200. jakoby, řekne mu něco. Já nevím , já se z toho jako pobavim a pak mi to přijde za
201. chvíli jakože k tomu chlapovi jako že nefěr , no prostě líto mi to přijde.
202. P: Předpokládám, že si děláte srandu z někoho , kdo je slabší
203. K: No určitě
204. P: A kdo se nemůže tak bránit
205. K:No
206. P:Hmm ,to je zajímavá sranda teda...
207. K: No jakoby , ty lidi si řeknou , jsou vožralí , no dobře ,tak jako .. Co s nima uděláme
208. sii řeknou . Jako neříkám , že to děláme často , ale přijde mi to zábavný , prostě
209. udělat nějakou kravinu .Já vim , že je to třeba hnusný jo, ale to no...
210. Né já nevím, já to teď třeba vidim úplně jinak . Já teď chci být né hodnej , ale s tima
211. lidma nechci být co kouřeji , nebo co chlastaj, jako chci s nima bej , ale na druhou
212. stránku zase ne no.
213. P:Teď tomu moc nerozumim
214. K: Protože to jsou jakoby kámoši z devátý třídy že jo, jakoby s nima chodíš celou
215. dobu na základku , něco s nima prožiješ ale potom, prostě třeba když v tý devátý třídě
216. začali kouřit že jo, hmm tak to bylo jako hele, půjčíš mi třicet nebo čtyřicet korun , já
217. tí to zejtra vrátím . Já říkám, na co to chceš , no na cigára . Mě to přijde takový jako že
218. , nevím no že se ty lidi úplně změní. A než jako všichni ty lidi z tý devátý třídy začali
219. kouřit jo, kámoš třeba nekouří , takže s nim se dá mluvit , ale ty holky , ty se změnily
220. úplně , i ta šprtka , ta chodila na gympl a začala kouřit no a i fetovat začala a teď je
221. úplně ztracená , že mi to přijde , že fakt ty holky , já nevím no.
221. P: Takže myslíš , že když začne člověk kouřit cigarety , tak se mu nějak výrazně
- změní život ?
222. K: Né jemu , ale spíš jako vztah já k němu , že jo
223. P: Takže cejtim z toho, že ty nemá š rád kuřáky
224. K: No
225. P: A jakej je ten důvod ?
226. K:Matka kouří, že jo -od malička. A hlavně všichni v mý rodině kouřeji a já jedinej ne
227. Nevim no , mě to nevadí když jsem sám , prostě já třeba jsem někdy i rád , že jsem
228. sám
229. P:Někdy rád, takže většinou nejseš rád ...
230. K:Ne to ne já, já mám takovej život jako už dlouho že jsem sám. Jsem byl v Klokánku
231. to jsem prostě já nevím no . To je všechno jak jsem říkal , to je všechno o penězích.
232. Když jsem byl v Klokánku , tak jsem neměl úplně to nejlepší oblečení , takže jsem byl

233. ve třídě nejmíň oblíbenej dejme tomu . takže je to všechno podle mě o penězích
234. P:Ty si kamarády teda vybíráš podle oblečení ?
235. No , já ne spíš voni mě, nebo třeba já si je nevybírám , ale třeba možná jako že i jo ,
236. dá se to tak říct ale prostě jsem v tý třídě nejneoblíbenější , protože kámošové chodili
237. stále furt vo přestávkách někjam spolu , já jsem tam s nima taky chodil jo , ale voni
238. pak se mi ztratili no a ..Prostě já to nevím , já jsem to viděl úplně jinak no, prostě
239. z Klokánku ..
240. Třeba když jsme byli na táboře a prostě tam byli všichni z Klokánku , tak to
241. bylo něco jinýho, to jsme byli všichni stejný
242. P:Já tomu teda rozumím tak , že se stydíš za to ,že si byl v Klokánku a cejtíš se jinej .
243. K: No
244. P: Co si myslíš , že by ti pomohlo , aby ses cejtil stejně jako oni
245. K: No to nevím , jako víc bejt kamarád , víc s nima trávit čas .
246. P:S tima lidma ?
247. A proč ?
248. K: No , abych se cítil.... Jako né stejně ale jakoby.. nevím
249. Mě to přijde jak ...já nevím , no no nevím
250. P:je to teda pocit nějaký méněcennosti , nebo co je vlastně za emoci ?
251. P: je to lítost že nejsi stejnej jako oni , nebo máš zlost , že nejsi stejnej jako oni , co
252. to je ?
253. No , dá se , no prostě , já nevím oprostě třeba když jsme ve třídě , no a prostě já jsem
254. s kámošemjá nevím čím to je , já nevím prostě, jako mě to ani nevadí , protože
255. já třeba . My hrajem třeba pokr , třeba vo koruny . Ted' už je to třeba , řekl bych né
256. úplně nejlepší , ale jako že už . Já třeba chodim na ty brigády , tak si třeba koupim
257. nový džíny , tak se na mě trochu dívá jinak , že mám nové boty nebo tak , ale třeba
258. kámoš , ten je trochu jako že chudší , no a prostě já třeba když jsem , když hrajem
259. jako ten pokr a najednou slyším ty pomluvy jo jen kvůli botám nebo tak , tak je to , si
260. představuju , že já třeba dřív takhle...
261. P: A ten kamarád je taky z Klokánku ?
262. K: Né ten není z Klokánku , ten prostě má rodinu , ale je chudej
263. Voni se mu smáli že nosí jedny boty do školy na tělocvik i do práce .
264. Jako neřikám , že se mi posmívaj , ale já už né zvyknul jsem si na to ,ale jakoby , já
už to spíš od nich očekávám tady to .
265. P: Myslíš , že kdybys měl peníze a byl si draze oblečenej , že to bude jiný ?
266. K:Jo , jako né nebude to oblečením , ale kdybych měl peníze, tak by se chovali podle
267. mě úplně jinak .
268. P: I kdyby si řek já jsem
269. K: Z Klokánku . NO kdybych jim to řekl , já jsem z Klokánku , no třeba v těch letech
270. né , protože. Já bych řekl , že ty peníze tam prostě něco ovlivňujou , řekl bych že jo.
271. P:No a kdybys měl teda ty peníze a stejnou minulost, změnilo by se jejich chování
vůči tobě a jak ?
272. K:To ne, to určitě ne
273. P: No tak to není o penězích
274. K: No jó aleale kdybych měl ty peníze , kdybych je měl, ty peníze , třeba koupil
275. bych si dejme tomu nové boty a třeba hodinky jo , tak dejme tomu bych šel že jo , se
276. dívaj na tebe jakoby , já neřikám , že to ovlivňuje všechno ,ale něco tam ovlivňuje a
277. když to je něco tak to je podle mě jako že už to je , nekamarádějí se tak úplně se
278. mnou jakože , nevím no prostě
279. P: Ted' tomu nerozumim, takže kdybys měl ty nové hodinky, tak bys jakoby vzbudil
280. zájem ?
281. K:Jo
282. P: A oni by si řekli , no on je z Kolákánku , ale má nové hodinky , takže dobrý , nebo
283. jak ? Já tomu nerozumim
284. K:No , dyť já bych řekl ,že to tak je , já třeba když jsem byl v tom prváku ,tak to
zájem nebyl o mě skoro vůbec a třeba, když jsem ted' chodil na ty brigády , jsem si

- kupoval dost novech věcí že jo , no tak to už je trochu jinej zájem podle mě . Nebo to je možná lidma , nebo já nevím čím to je.
285. P: To je třeba ,že si řeknou , podivejte na něj on má nový džíny ?
286. K:No třeba , řeknou si no , já třeba kámoš , když si koupí džíny a já mu řeknu , že je má pěkný , tak to je jakoby že se třeba se mnou bude kamarádit , nebo tak . nebo mu to řeknu jako nevm ale třeba nevím, kdyby to řekli mě tak
287. P: Je to důvod se kamarádit ?
288. K: řekl bych že nějakěj určitéj jo.
289. P: Máš nějakého blízkého kamaráda ve škole ?
290. K: Ne , to ne.
291. P: Nemáš někoho blízkého? Kdybys potřeboval od někoho pomoc, na koho by ses obrátil ?
292. K:Jako kdybych potřeboval pomoc?
294. Tak jako já tam mám jao kamarády , třeba kámoš mi dal televizi a setobox . Jako tak zas to jo. Kámoš mi třeba furt nabízí , jestli nechci jakoby džíny , který byly jakoby drahý , ale už je nenosí . Jestli je nechci za nějakou levnější cenu , nebo tak. Já se s nima kamarádím , ale myslím si , že by ten vztah mohl být lepší . Třeba já nevím ,
297. když maj nějakou párty , tak mě třeba nepozve a tak.
299. P:A proč ?
300. K : Protože jsem třeba nějakěj z Klokánku , nebo tak
301. P:V čem je to horší bejt z Klokánku , jak se to projevuje ?
302. Jak by se to projevovalo na tý párty , že ty jseš z Klokánku ?Jak bys byl jinej ?
303. K:No nebyl bych jinej ale třeba ten kámoš když má narozeninovou párty , von nepozve třeba celou třídu že jo, ale pozval by jenom některý , mě by třeba nepozval .
304. A já myslím , že ty některý to zase berou , jako jim by to taky přišlo blbý , ale.. já nevím , prostě to je ... Já myslím , že je to určitě dost o penězích, kdybych měl peníze, tak bych nebyl tady, kdybych byl v rodině , tak, bych nebyl v Klokánku a prostě by mi to přišlo vůbec lepší vztahy podle mě. Třeba teď už jsem na to zvyklej , ale třeba po prvý v prváku to bylo fakt že , to bylo úplně jiný.
307. P: Asi to bylo taky tím , že to takhle odhalila dost netaktně ta učitelka
308. K: No já vim
309. P: Ale kdyby to tehda nevěděli ?
311. K: No tak asi budou se mnou kamarádit že jo, bych řek , nebo bych se normálně skamarádil , protože se nikdo s nikym neznal , že jo , no ale z dětského domova , to nevím
312. P: A v čem jsou ty děti z dětskýho domova horší podle tebe ? Proč se za to jakoby stydíš ?
313. K: nevím jako že ...
314. K: Jako stydim...Já se třeba za to nestydim , ale spíš voni se za to styděj , třeba kdybych byl s nějakym kámošem a já vim že by se třeba nedozvěděli že jsem jako z dětskýho domova , ale .. Já bych třeba taky nechodil ven s nějakym klukem , kterej by byl třeba trochu mentálně postiženej nebo tak .
315. P: To stim přece nemá nic společnýho - mentální postižení a to , že někdo vyrůstal v dětskym domově.
316. K: No ale tak já , já třeba kdybych byl v normální rodině , no a teď bych chtěl jí třeba na nějakou na nějakou .. třeba teď už je to dobrý , teď už jsou všichni to , ale třeba na tý základce , to bylo jiný prostě , tam bylo třeba vezmeš s sebou toho kluka z dětskýho domova..Ně jako vezmeš s sebou, ale ..nevím , jestli se voni za mě styděli , nevím no
317. P: Počkej , teď jsem to nepochytil že tě na základce nechtěli kluci nikam brát , nebo ..
318. K:Možná mě třeba chtěli brát , ale že si třeba voni řekli , ty tam chceš vzít toho kluka z děcáku a von ježíš , to bych byl já nevím za blbce , to je prostě , já nevím , to ovlivní vždycky jen jeden člověk, protože něco řekne a všichni si něco myslej nebo , já nevím čím to je .

330. P:A ty , kdybys byl z rodiny , tak by jsi se s člověkem z dětskýho domova nekamarádil
331. K:No , kamarádil bych se s nim , ale né tolik
332. P: A proč ?
333. K: No protože není stejnej , né jako není stejnej , ale asi by mi to třeba nevadilo , ale
334. nevim no, prostě bych , nevim, proč bych se s nim nekamarádil
335. P: A čí si myslíš , že je chyba když se děti dostanou do dětskýho domova, je to jejich
336. chyba?
337. Není to moje chyba , je to rodičů chyba, ale voni si to neuvědomujou asi
338. P: Ty si to neuvědomuješ ?
339. K: Já jo třeba ale..
340. P: Tak proč se za to stydíš ?
341. K: Nevim
342. P: Ještě jsem se chtěl zeptat , kdyby tady byla nějaká služba v rámci domu na půl cesty, která by vám pomáhala s volným časem , využil bys to.
343. K: Phe , nevim , asi ne Mně to nevadí , jako byl bych radši třeba být s kámošema ,ale
344. mě to nevadí , když jsem sám

PŘÍLOHA Č. 3 - PROJEKT DIPLOMOVÉ PRÁCE

Název diplomové práce : Potřeby klientů domu na půl cesty v rámci tvorby a realizace vlastních volnočasových aktivit a definování parametrů programu pro jejich podporu

Cílem práce je blíže popsat sociální a psychické deficity mladých lidí žijících v Domě napůl cesty se zaměřením na trávení, náplň a strukturu volného času. Na základě zjištění pak namodelovat program, který by jim poskytoval potřebnou podporu a začlenit ho do struktury organizace. Můj motiv zacílit se právě na volný čas plyne z pracovní zkušenosti i z celkové skladby poskytovaných služeb Domu na půli cesty. Organizace, ve které vedu pracovní program, poskytuje klientům komplexní služby od ubytování v soukromí vlastního pokoje, přes získání placeného pracovního místa až po individuální psychoterapeutickou péči. Klienti čerpají nejen ze získání zázemí v jejich nelehké životní situaci, ale učí se i díky interakcím s terapeuty v rámci jednotlivých programů. Na základě prožití reálných zážitků a situací se učí větší míře samostatnosti pro život mimo DPC.

Uživatelé služby žijí v malé komunitě čítající deset osob. Náladu a dynamiku skupiny ovládá skladba členů, která může být různorodá. Velmi často jsou zde mladí lidé, kteří část svého života prožili v institucionální výchově, ať už v dětském domově nebo výchovném ústavu. Skupinu však také tvoří jedinci, kteří přicházejí z nefunkčních rodin, kde již po svém dovršení plnoletosti nechtěli nebo nemohli setrvat. Všichni klienti Domu na půl cesty musí mít jasně definovanou strukturu pracovního dne, tou je buď školní docházka a nebo legální zaměstnání doložené pracovní smlouvou. Pokud klienti již ukončili školní docházku a nemají zaměstnání, učí se pracovním návykům v pracovním programu, kam musí povinně pravidelně docházet. Program je koncipován jako výrobní dílna a obchod, kde klienti získávají většinou první pracovní zkušenosti. Služba však poskytuje i podporu a pomoc při integraci na trh práce.

Dalo by se tedy konstatovat, že Dům na půl cesty poskytuje cílové skupině komplexní služby. Ty mohou v případě spolupráce a motivace ze strany klienta přispět k jeho snadnější integraci do společnosti. Ukazuje se však, že kromě pracovních návyků a samostatné péče o vlastní bydlení, mají klienti i veliký problém s náplní a strukturou svého volného času. Následkem prožitého dětství bez socializace mimo přirozený život v rodině a

komunitě nemají vytvořené mentální, emocionální a sociální osobnostní struktury srovnatelné s jejich vrstevníky. Důsledkem celoživotní nebo dlouholeté ústavní péče nejsou schopni sami za sebe rozhodovat a volit, jak naložit s vlastním volným časem. V případě, že se rozhodnou pro jakoukoliv aktivitu, z důvodu deficitu volných schopností svůj záměr při první sebemenší překážce často opouští.

Ve teoretické části své práci bych se zabýval podrobným popisem symptomů komplexního traumatu, jakými jsou především porucha attachmentu (citového připoutání), disociační porucha, porucha kontroly chování a porucha pojetí vlastní osoby. Blíže bych popsal, jak se tyto deficity projevují v lidském chování a vnímání a co mohou ve svém důsledku způsobovat v rámci fungování jednotlivce ve společnosti. Zároveň bych se věnoval otázce nakolik formuje a ovlivňuje člověka náplň a struktura vlastního volného času. Jaké místo zaujímá v hodnotovém žebříčku a jaká je mu věnovaná důležitost v průběhu jednotlivých životních etap.

V praktické části bych se prostřednictvím individuálních rozhovorů s klienty domu na půli zmapoval jejich trávení volného času. Pomocí metody zakotvené teorie bych se pokusil jev (volný čas) definovat v rámci paradigmatického modelu a sním i jeho příčinné podmínky, kontext, intervenující proměnné, strategie jednání, interakce a následky. Na základě zjištěných dat a výstupů bych sestavil kritéria pro službu jejíž úkolem by bylo poskytnout klientům adekvátní podporu v tvorbě a realizaci volno časových aktivit. Tento program bych se pokusil zasadit do reálné a fungující organizace s pevnou strukturou. Kromě finančního a personálního zajištění bych definoval pracovní kompetence a náplň jednotlivých pracovníků participujících na chodu programu

Předpokládaná použitá literatura :

- Koukolík František, Drtilová Jana: Zlo na každý den život s deprivanty. Vydání první. Praha: Galén, 2001. 390 s.
- Vrtbovská, Petra S: O ztraceném dítěti & cestě do bezpečí : attachment, poruchy attachmentu a léčení Praha, SCAN, 2010. 120 s.
- Matějček Zdeněk: Pozdní následky psychické deprivace a subdeprivace. Vydání první. Praha, Psychiatrické centrum Praha, 1997 Popis 69 s.

- Matějček Zdeněk: O rodině vlastní, nevlastní a náhradní. Vydání první. Praha: Portál, 1994. 98 s.
- Matějček Zdeněk: Co děti nejvíc potřebují. Vydání první. Praha: Portál, 1994. 108 s.
- Matějček Zdeněk, Zdeněk Dytrych: Krizové situace v rodině očima dítěte. Vydání první. Praha: Grada, 2002. 128 s.
- Matějček Zdeněk : Prvních 6 let ve vývoji a výchově dítěte. Vydání první. Praha: Grada, 2004. 184 s.
- Matějček Zdeněk: Škola rodičů. Vydání první. Praha: Maxdorf, 2001. 286 s
- Matoušek Oldřich: Rodina jako instituce a vztahová síť. Vydání druhé. Praha: Sociologické nakladatelství, 1997. 144 s.
- Matoušek Oldřich: Ústavní péče. Vydání první. Praha: Sociologické nakladatelství, 1995. 138 s.
- Matoušek Oldřich, a kol.: Základy sociální práce. Vydání první. Praha: Portál, 2001. 312 s.
- Matoušek Oldřich a kol.: Metody a řízení sociální práce. Vydání první. Praha: Portál, 2007. 380 s.
- Matoušek Oldřich, Koláčková Jana, Kodymová Pavla: Sociální práce v praxi Specifika různých cílových skupin a práce s nimi. Vydání první. Praha: Portál, 2005. 351 s.
- Matoušek Oldřich a kol.: Sociální služby, legislativa, ekonomika, plánování, hodnocení. Vydání první. Praha: Portál, 2007. 185 s.
- Miller R. William, Rollnick Stephen: Motivační rozhovory. Vydání první. Praha: sdružení SCAN, 2004. 332 s.
- Švaříček Roman, Klára Šedřová a kol. Kvalitativní výzkum v pedagogických vědách. Portál, Praha 2007